

ΑΙΩΝΙΟΣ.

1. *Πνεῦμα τῶν σεβομένων τὸν Θεὸν ἐστὶ τὸν αἰώνα ζήσεται· ἀ γὰρ ἐλπὶς αὐτῶν ἐστὶ τὸν σώζοντα αὐτούς.*
2. *Γενεὰ εὐσεβῶν ἐστὶ αἰώνιας μενεῖ, καὶ ἀδόξα αὐτῶν οὐκ ἔξαλειφθήσεται.*
3. *Πρόκειται ἀνάπταυσις αἰώνιος τῷ νομίμῳ τὸν ἐνταῦθα διαθλήσασι βίον, οὐ κατὰ ὅφλημα τῶν ἔργων ἀποδιδομένα, ἀλλὰ κατὰ χάριν τοῦ μεγαλοδώρου Θεοῦ τῷ ἐστὶ Αὐτὸν ἡλπικόσι παρεχομένα.*
4. *Πρὸς ὀλίγον χρόνον ὁ κάματος, καὶ ἐστὶ αἰώνιας ἀ ἀνάπταυσις.*
5. *Σέβας Θεοῦ, δόξα καὶ καύχημα καὶ εὐφροσύνα, καὶ στέφανος καὶ ἀγαλλίασις αἰώνιος.*
6. *Ο ἀγὼν ἀμῶν πρόσκαιρος· ἀ δὲ ἀνταπόδοσις καὶ τὰ ἔπαθλα αἰώνια.*
7. *Ἐκείναν μόναν σοφλαν ἀληθῆ καὶ οἴεσθαι καὶ ὄνομάζειν δεῖ, τὰν ἀθάνατον τὸν ἄνθρωπον θεωροῦσαν, καὶ ἀγαπᾶν καὶ φοβεῖσθαι τὸν Θεὸν, καὶ Αὐτῷ μόνῳ λατρεύειν διδάσκουσαν, παρ' οὐ μόνου καὶ τὸν δᾶς αἰώνιου μακαριόταδος στέφανον λαβεῖν δύναται.*

ΕΡΓΑΛΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΤΟΜΟΥ ΦΙΛΟΣΦΑΣ ΕΠΟΧΗΣ: ΑΝ ΚΑΘΗΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ ΣΟΦΟΤΕΣΙΟΥ

8. Όν τοῦ σώματος ἀπαλλαγεὶς οὐ δεάσῃ, ἐκείνων καταφρόνει πάντων· καὶ ὡν ἀπαλλαγεὶς δεάσῃ, πρὸς ταῦτα σοι ἀσκουμένῳ Θεὸν παρακάλει γενέσθαι συλλήπτορα.

9. Πρὸς τὸν ἀπέραντον αἰῶνα δεῖ τὰ ἔφόδια κτᾶσθαι.

10. Μὴ θαυμάσῃς μηδὲν, δὲ μὴ παραμένει· μὴ παρίδῃς, δὲ μένει· μηδὲ περισφίγξῃς μηδὲν, δὲ μὴ κρατούμενον διαρρέει.

11. Ως σταγῶν ὕδατος ἀπὸ θαλάσσας, καὶ ψῆφος ἄμμου, οὕτως ὅλιγα ἔτη ἐν ἀμέρᾳ αἰῶνος.

12. Ἀθάνατος εἶ, δὲ ἄνθρωπε, καὶ ἀθανασίας ἔργα δεῖ σε ἔργάζεσθαι.

13. Ψυχὴν θάνατος οὐκ ἀπόλλυσιν, ἀλλὰ κακὸς βίος.

15. Οὐδὲν δλως τῶν ἀγαθῶν ἔργων, κανομικρὸν δὲ, παροφθήσεται παρὰ τοῦ Θεοῦ.

16. Τὸ περὶ τὰ φαινόμενα τὰν σπουδὰν ἔχειν, ἵδιον ἐστὶ τῷς μηδεμίᾳν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ἑαυτοῖς ἀποτιθεμένοις ἐλπίδα.

17. Οἱ ἄνθρωποι πέρας τιμωριῶν νομίζουσι τὸν θάνατον ἐν δὲ τῷ θείῳ δικαστηρίῳ μόλις οὗτος ἔστιν ἀρχά.

18. Μνάμα θανάτου ἐναργῆς περιέκοψε φιλαυτλαν· ταύτας δὲ κοπεῖσας, συνεξεκόπησαν πάθη.

19. Πρὸς τὸν Θεὸν ἀποβλέπων, πᾶσαν σου τὰν ἐλπίδα ἐς Αὐτὸν ἀνάθει, ὅπως Χάριτι Αὐτοῦ καὶ βοαθείᾳ αἰωνίου ζωᾶς μέτοχος γένη.

20. Αἰωνίους πίστευε ἀναμένειν σε ἐν κρίσει ἀμοιβὰς καὶ ποινάς.

21. Πέπεισο, ὅτι παρὰ Θεοῦ τὰν ψυχὰν πιστὰν παρακαταθήκαν ἔλαβεις, ὑπὲρ ἃς λόγον Αὐτῷ ἀποδοῦναι ὀφείλεις.

23. Πᾶσα ἀρετὰ τὸ θυητοειδὲς ἀτιμάζει, τὸ δὲ ἀθάνατον ἀσπάζεται.

24. Ά παρὰ τῶν ἀνθρώπων δόξα τῶν δοξαζόντων μιμεῖται τὰν εὔτελειαν, ὅθεν καὶ μεταπίπτει ράδιως ἀ δὲ τοῦ Θεοῦ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἀκίνατος μένει διὰ παντός.

27. Τοὺς ἀμαρτλας καμάτους τὸ κολάσεως ἐπίπονον καὶ σκυθρωπὸν ἀναμένει.

τὰν εὐχαριστίαν Σοι ἀναπέμποιμι. Γένοιτο.

ΧΟΡΟΣ. Γένοιτο, γένοιτο, κ. τ. λ.

Ἄπάντων καθεσθέντων, ψάλλεται ὑπὸ τῶν ὍΜΝΩΔΩΝ καὶ τοῦ ΧΟΡΟΥ, αὐτῶν μόνουν ἴσταμένων, τὸ
Ω Δύναμις, κ. τ. λ. μέχρι τοῦ Ἀγαπώντος,
Σε, πάντας ἀνθρώπους ἀγαπῶν.

ἡ ἔτερον τῇ ἡμέρᾳ κατάλληλον, ὅπερ μέντοι οὐδέποτε
τὸ τέταρτον τῆς ὥρας ὑπερβήσεται.

Τοῦ ἄσματος δὲ περαιωθέντος, πάντων καθημένων,
γίνεται νοερὰ προσευχὴ, μεθ' ἣν τοῦ δευτέρου ἀρχόμεθα μέρους.

С

28. Ἀθάνατοι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ, καὶ αἱ τῶν ἀσεβῶν, αἱς ἄμεινον ἦν μὴ ἀφθάρτους εἶναι· κολαζόμεναι γὰρ ἀπέραντῳ τιμωρίᾳ, καὶ μὴ θυήσκουσαι, ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτῶν τέλος λαβεῖν οὐκ ἔχουσιν.

29. Πλοῦτον καὶ πενίαν, εὐημερίαν καὶ δυσημερίαν ὅλαν ἀρετᾶς πφάσον, πᾶσι κατὰ Θεὸν καὶ διὰ τὸν Θεὸν χρώμενος, καὶ τῶν παρ' Αὐτοῦ αἰωνίων ἀγαθῶν μέτοχος ἔσῃ.

30. Ὡς βέλτιον ἔστιν νῦν παιδευθῆναι καὶ καθαρισθῆναι, ἡ δὲ ἐκεῖθεν βασάνῳ παραπεμφθῆναι, ἥνικα κρίσεως καιρὸς, οὐ μετανοίας, οὐδὲ καθάρσεως.

31. Εὐσεβεῖ καὶ σώφρονι λογισμῷ κεχρημένος, τῶν ῥευστῶν καὶ φθειρομένων αὐτίκα τὰν αἰωνίαν ζωὰν προτίμασον.

32. Τὸ ἔλεος τοῦ Αἰωνίου ἐπὶ τοὺς σεβομένους Αὐτὸν ἐσ αἰῶνα ἔσται.

33. Τοὺς βουλομένους ἀϊδίως μακαρίους εἶναι, εὐσεβῶς ζῆν δεῖ, καὶ σωφρόνως καὶ δικαίως.

34. Ο σπείρων ἐσ τὸ πνεῦμα ζωὰν θεριεῖ αἰώνιον.

ΕΝΘΕΟΣ.

1. Ἐνθέωσις ἔστιν ἐνωσις Θεοῦ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου, θέωσις ἀνθρώπου, Θεοῦ σύγκρισις καὶ κοινωνία.

3. "Οσοι πνεύματι Θεοῦ ἄγονται οὗτοι τέκνα εἰσὶ Θεοῦ.

5. Τάξις ἀρίστα παντὸς ἀρχομένῳ καὶ λόγου καὶ πράγματος, ἐκ Θεοῦ τε ἀρχεσθαι καὶ ἐς Θεὸν ἀναπαύεσθαι.

6. Εἴτι τῶν προσηκόντων ἐθέλει τις πωεῖν, σωφροσύνᾳ συζῆν, πρᾶος εἶναι, κρατεῖν ὄργᾶς, φθόνου καθαρεύειν, ταπεινοφρονεῖν, ἔχθροὺς ἀγαπᾶν, δικαιοσύναν ἀσκεῖν, προσευχᾶς ἡγουμένας καὶ προλειπούσας τὰν τοιαύταν τοῦ βίου ὁδὸν, εὐχερῆ τε καὶ ράδιον ἔχει τὸν δᾶς εὐσεβεῖας δρόμον.

7. Ἀθλον ἀρετᾶς μετὰ Θεοῦ εἶναι, καὶ τῷ καθαρωτάτῳ καὶ αἰωνίῳ φωτὶ καταστράπτεσθαι.

8. Πάντα δσα ὁ Θεὸς, καὶ ὁ κατὰ χάριν τεθεωμένος ἔσται, πλὴν δᾶς κατ' οὐσίαν ταυτόταδος.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ: ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΦΙΛΟΒΟΦΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΔΙΑΖΩΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΡΗΤΗΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ
Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

9. Ψυχᾶς καθαρᾶς τόπον οἰκειότερον οὐκ ἔχει Θεός.

10. Ά εν Θεῷ μακαριότης τῶν προσόντων τῷ Θεῷ φυσικῶς ἀγαθῶν κατὰ χάριν ἐστὶ μετάδοσις.

11. "Οπου πνεῦμα Θεοῦ, ἐκεῖ ἐλευθερία καὶ πᾶσα ἀρετά.

12. Οὐκ ἀμελεῖται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, διὸ ἀν προθυμεῖσθαι ἐθέλῃ, καὶ ὅσον δυνατὸν ὁμοιοῦσθαι Θεῷ.

15. "Ως περ τὰ στρουθία πτερῶν κινάσει μετάρσια γίνεται, οὕτω καὶ ὁ ἄνθρωπος πρὸς Θεὸν ἐαυτὸν προσευχαῖς μετατίθησιν.

16. "Ως περ τὸ ἀναπνεῖν οὐδέποτε ἄκαρον, οὕτως οὔτε τὸ παρὰ Θεοῦ αἴτεῖσθαι ψυχικὰ αἴτήματα.

17. Κρεῖσσον πάντων γνῶσις καὶ ἡγάπα Θεοῦ, διὸ καὶ ὀρεκτοῦ ἐσχάτου, καὶ νοὸς θειοτέρου ἀνάβασις.

18. Οὐδεὶς κίνδυνος καὶ πάντες ἀμᾶς ἀποστρέφωνται καὶ μισῶσιν, διὸ δὲ Θεὸς ἀποδέχηται καὶ φιλῆ· ἀ γὰρ ὅντως χάρις, καὶ ἀ ὅντως εἰράνα παρὰ τοῦ Θεοῦ.

20. Καὶ ἐν κλίνᾳ καὶ ἐν ὁδῷ, καὶ ἐν τραπέζᾳ καὶ ἐν ἀγορᾷ, καὶ ἐν περιπάτῳ δυνατὸν δᾶ καρδίᾳ προσεύχεσθαι.

21. Κὰν μυρίας θῆς κολάσεις, οὐδὲν οὔτως ἀφόρατον ἔρεις, ὡς τὸ τοῦ Θεοῦ στέρεσθαι.

23. Ἔργασία καρδίας, προσέχειν τῷ Θεῷ ἀπερισπάστως.

24. Ἐκ δᾶς ἐν προσευχῇ ἐνώσεως τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τοῦ Θεοῦ, πᾶσα πηγὰ χαρισμάτων ἔκχέεται ἐς τὸν μετ' Αὐτοῦ ἡνωμένον.

25. Ά μὲν δι' ἀρετῶν κοινωνία δι' ὅμοιόταδα πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Θεοῦ ἐπιτήδειον τὸν σπουδαῖον πέφυκε παρασκευάζειν, οὐ μέν τοι καὶ ἐνοῦν ἀ δὲ δᾶς εὐχᾶς δύναμις, αὐτὰν ἱερουργεῖ καὶ τελεσιουργεῖ τὰν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸ θεῖον ἀνάτασίν τε καὶ ἔνωσιν, σύνδεσμος οὖσα λογικῶν πρὸς τὸν κτίσαντα κτισμάτων.

27. Ά τοῦ Θεοσεβοῦς κοινωνία μετὰ τοῦ Θεοῦ ἐστι.

28. Τὸ σῶμα σου ἐπὶ γᾶς ἐνεργείτω ἀ δὲ ψυχά σου ἀείποτε παρὰ τῷ Θεῷ ἔστω.

29. Τοῦ Θεοῦ ἔργον ἀγαθὸν, ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος.

30. Ἀδύνατον ἄνευ Θεοῦ ἐν τῷ Θεῷ ζῆν σε.

31. Οὐαὶ ἀ προσευχὰ, τοιαύτα καὶ ἀ ζωά·
καὶ οὐαὶ ἀ ζωὰ, τοιαύτα καὶ ἀ προσευχά.

32. Ἐκ τοῦ προσεύχεσθαι περιγύγεται
τὸ μετὰ Θεοῦ εἶναι χωρίζεται δὲ Θεοῦ, ὁ
μὴ συνάπτων ἑαυτὸν διὰ προσευχᾶς τῷ
Θεῷ.

33. Ψυχὰ θεοσεβοῦς πρὸς Θεὸν ἀρμό-
ζεται.

34. Φωνᾶς ὁ Θεὸς εἰσακούει καρδίας.

36. Πολλάκις ὁ Θεὸς τὰν δοκοῦσαν ἀνα-
βολὰν ἐσ τὰν πίστεως παρέχει γυμνασίαν.

37. Τὰ πρὸς δόξαν Θεοῦ, καὶ ψυχᾶς
σωτηρίαν συντείνοντα, παρ' Αὐτοῦ προσ-
ευχόμενος ζήτει.

40. "Οσοι εὔσεβεις ἐξ ὅλας προνοοῦσι
καρδίας, οὗτοι μόνοι τῶν παθῶν κρατεῖν
δύνανται.

41. Τὸ ἀϊδιόταδος μετειληφός ἐξομοι-
οῦσθαι δεῖ τῷ ἀφθάρτῳ.

ΣΩΣΙΟΣ.

1. Ἀνθρώποις ἀρμόδιον ψυχᾶς μᾶλλον,
ἢ σώματος λόγον πφεῖσθαι.
2. Οὐ τὸ ζῆν περὶ πλεῖστον πφατέον,
ἀλλὰ τὸ θεοσεβῶς ζῆν.
3. Ψυχὰν μίαν δέδωκεν ἀμīν ὁ Θεός· ἀν
ταύταν ἀπολέσωμεν, μετὰ τίνος ἐμβιωτεύ-
σομεν;
4. Προσήκει καὶ τὸν ἀρχόμενον τοῦ βίου
ἐν ὄφθαλμοῖς ἔχειν τὰν τελευτάν.
5. Σωτηρίᾳ ἀληθῆς, τὸ γινώσκειν καὶ
ἀγαπᾶν τὸν Θεὸν, καὶ κατὰ τὸ πανάγιον
Αὐτοῦ διαβιοῦν θέλαμα.
6. Άχαρις, κὰν χάρις ἡ, ἀλλὰ τοὺς θέ-
λοντας σώζει.
7. Οὐκ ἀνάγκᾳ καὶ βλᾳ, ἀλλὰ βουλά-
σει προσάγεται ἀμᾶς ὁ Θεός.
8. Όν πονηρίᾳ συζῶν, καὶ πρὸ κολά-
σεως κολάζεται, τῷ συνειδότι κεντούμενος.
9. Μηδεὶς σε ἀπατάσῃ, ὅτι ἔνι σωθῆ-
ναι, ἥδονἄ, καὶ κενοδοξίᾳ, καὶ πλεονεξίᾳ
δουλεύοντα.

ΕΡΓΑ ΕΠΟΥΛΗΣ ΤΗΜΕΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΙΛΟΣ ΕΦΕΜΗΝΙΚΗΣ ΑΝΑΚΑΘΗΤΗΣ ΛΕΠΤΟΥ

13. Σφάλματος μὴ καταφρόνει, καν μικρότερον ἢ παντὸς κνωδάλου ἀλλὰ σπεῦδε μᾶλλον πρὸς τὰν διὰ μετανοίας διόρθωσιν.

14. Κρεῖσσον θάνατος ὑπὲρ Θεοῦ, ἢ ζωὰ μετὰ κακίας καὶ αἰσχύνας.

15. Οὗτος δρός ἀνθρώποις ἐς τελειόταδα φέρων, δὸν ὁ Θεὸς θέλη, τοῦτο πφεῖν.

17. Θεοῦ ἀλλοτρίωσις καὶ ἀποστροφὰ καὶ τῶν προσδοκωμένων κολάσεων ἀφοράτοτερον καὶ βαρύτερον ἔστι τῷ παθόντι.

18. Οὐκ ἔστι τὰν ἐνεστακυῖαν ἀμέραν καλῶς βιῶναι, μὴ προθέμενον αὐτὰν ως ἐσχάταν βιῶναι.

19. Τοῦ σεβομένου τὸν Θεὸν μακαρὰ ἡ ψυχά.

20. Αἱ τοῦ ἀνθρώπου καρδία διὰ τὸν Θεὸν ἐγένετο. Ἐν Αὐτῷ οὖν μόνῳ ἀνάπαυσιν εὑρεῖν δυνάσεται.

21. Τέλος ἀνθρώπου τὸ κατὰ Θεὸν καὶ πρὸς δόξαν Αὐτοῦ διάγειν νόμιζε.

24. Εἰ θέλεις τὰν ὁδὸν εὑρεῖν, τὰν ἐς ζωάν ἀπάγουσαν, ἐν τῷ Θεῷ αὐτὰν ζήτει, δος ἔστι καὶ ὁδὸς καὶ ἀλήθεια καὶ ζωά.

26. Ψυχὰν σώματος ἀναγκαιότερον ἴσθαι.

28. Θρήνει τὸν ἀμαρτωλὸν εὐθηνοῦντα τὸ ξίφος γὰρ αὐτῷ δᾶς δίκαιος ἐπιτείνεται.

29. Οὐκ ἀφίησιν ἐμπεσεῖν ἐς κόλασιν τὸ μεμνᾶσθαι κολάσεως.

30. Ἄμετάνοια χάρις ἔστι δευτέρα.

32. Ἔκαστον τὰν ἑαυτοῦ ψυχὰν πάντων τῶν κακῶν καθαρὰν ἔχειν καὶ παρασκευάζειν δεῖ οὐ γὰρ ὑπ' ἀνθρώπου φαύλου τιμάται Θεὸς, οὐδὲ θεραπεύεται δαπάναις, ἀλλ' ἀγαθῷ τῶν καλῶν καὶ δικαίων ἔργων προαιρέσει.

33. Ἐσο πιστὸς μέχρι θανάτου, καὶ ληψῆ τὸν στέφανον δᾶς ζωᾶς.

34. Ο μὲν ἐν τῷ βίῳ τυγχάνων οὕπω μακαριστὸς διὰ τὸ ἄδηλον δᾶς ἐκβάσεως· ὁ δὲ συμπληρώσας τὰ ἐπιβάλλοντα, καὶ ἀναντιρρήτῳ τὰν ζωὰν κατακλείσας τέλει, οὗτος ἡδη ἀσφαλῶς μακαρίζεται.

36. Δεῖ παρεσκευασμένους καθ' ἐκάσταν εἶναι πρὸς τὰν ἐντεῦθεν ἀποδημίαν.

38. Πλοτιν ς ςαν δι' ἔργων ἀγαθῶν πᾶς τις ἔχων, τεύξεται δᾶς σωτηρίας.

40. Δεῖ τὸ ἐφ' ἀμīν εἶναι, καὶ τὸ ἐκ Θεοῦ σώζεσθαι.

41. Μακάριος δὲ ὑπομένων πειρασμόν ὅτι δόκιμος γενόμενος, λήψεται τὸν στέφανον δᾶς ζωῆς.

43. Χάριτι μὲν Θεοῦ σώζεται ὁ Θεοσέβης, οὐ μέν τοι χωρὶς τῶν καλῶν ἔργων.

45. Αἱ τῶν κακῶν ἀπιλλαγὰ σωτηρίας ἐστὶν ἀρχά.

46. Ἀπολειπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ καὶ ἐπιστράφητε πρὸς τὸν Αἰώνιον, καὶ ἐλεαθήσεσθε.

47. Ως περ τὰς ἀμέρας αἱ νύκτες διαδέχονται, καὶ τὰ θέρη οἱ χειμῶνες· οὗτοι κενοδοξίαν καὶ ἡδονὰν καὶ πλεονεξίαν λύπαι καὶ ὀδύναι, εἴτε ἐν τῷ παρόντι, εἴτε ἐν τῷ μέλλοντι.

49. Ἐκαστος δᾶς οἰκείας ἔργαστας τοὺς καρποὺς, ἐν ἀμέρᾳ ἀνταποδόσεως ἐπιγνώσεται.

50. Συνέκλεισεν ὁ Θεὸς ἐνταῦθα μὲν βίον καὶ πρᾶξιν, ἐκεῖ δὲ τῶν πεπραγμένων τὰν ἔξέτασιν.

ΕΠΑΚΤΑΙ.

1. Μεγάλα νόσος ψυχᾶς καὶ ὅλεθρος καὶ
ἀπώλεια, τὸ μὴ γινώσκειν τὸν Θεὸν, τὸν
πάντα κτίσαντα, καὶ τὸν νοῦν καὶ τὸν λό-
γον τῷ ἀνθρώπῳ δωρασάμενον, δι' ὃν εὔδο-
κίᾳ καὶ χάριτι θείᾳ ἀνιπτάμενος, Θεῷ
συνάπτεται, καὶ λατρεύειν Αὐτῷ δύναται.

2. Ἐπιστρεψον ἐπὶ τὸν Αἰώνιον, καὶ
ἀπόλιπτε τὰς ὁδούς σου ἐπανάγαγε ἐπὶ τὸν
Τψιστον, καὶ ἀπόστρεφε ἀπὸ ἀδικίας, καὶ
σφόδρα μίσασον βδέλυμα.

3. Καὶ ἐπιστρέψει ὁ χ'οὓς ἐπὶ τὰν γάν,
καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψει πρὸς τὸν Θεὸν,
ὅς ἔδωκεν αὐτό.

4. Τὰ ἔτη τοῦ ἀνθρώπου ὡς νόαμα δια-
νύονται.

5. Ἐν πᾶσι τῷς ἔργοις σου μιμηήσκου
τῶν ἐσχάτων σου, καὶ ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ,
καὶ πώασον ἀγαθὸν, τῷ τοῦ Αἰωνίου ὑπεί-
κων ἀείποτε θελάματι.

6. Καὶ ὁ Κόσμος παρέρχεται, καὶ πᾶσαι
αἱ ἐπιθυμίαι αὐτοῦ ὁ δὲ τὸ τοῦ Θεοῦ πωῶν
θέλαμα μένει ἐς τὸν αἰῶνα.